1893 80 років 1973
Служжи Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
(201) 434-0237
(201) 434-0807
УНСоюзу: (201) 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
(212) BArcly 7-4125
УНС: (212) BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 232. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 20-го ГРУДНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, DECEMBER 20, 1973 No. 232. VOL. LXXX.

ВІД НОВОГО РОКУ СОЦІЯЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАВАТИМЕ ДОДАТКОВУ ДОПОМОГУ ЕМЕРИТАМ І ІНВАЛІДАМ

Ню Йорк. — Почавши від 1-го січня 1974-го року, Федеральне Управління Соціяльного Забезпечення виплачуватиме додаткову допомогу емеритам, а також інвалідам і сліпим без різниці віку — інформує референт суспільної опіки ОУА „Самопоміч" д-р Микола Шпитко.

Додаткова місячна допомога буде виплачена в таких сумах:

$ 207 для особи, яка живе сама в помешканню.

$ 154 для особи, яка живе при родині та платить чинш.

$ 111 для особи, яка живе при родині і не платить чиншу.

$ 295 для подружжя, яке живе у власнім помешканню.

$ 246 для подружжя, яке живе з другими та платить чинш.

$ 181 для подружжя, яке живе з другими та не платить чиншу.

Ця нова програма дозволяє одержувати допомогу навіть людям, які мають власний дім, вартість якого не перевищує 25.000 долярів, і власники не зобов'язані записувати цей дім на федеральний уряд. Кандидати на додаткову допомогу можуть також мати автомобіль вартости 1,200 долярів та ощадності в сумі 1,500 долярів на самітну особу та 2,500 долярів на подружжя.

Нова програма звоохочує осіб, які користають із цієї допомоги, працювати, бо дозволяє відчислювати від заробітків, які підпадають податкам, перших 85 долярів. Ті, що одержують цю додаткову допомогу, можуть міняти місце перебування в ЗСА без втрати допомоги.

Цю додаткову допомогу виплачуватимуть тільки раз на місяць, тоді як суспільна допомога („велфер") виплачується два рази в місяць. Отже, родини, які одержують суспільну допомогу від місцевих урядів, продовжуватимуть одержувати два чеки на місяць, а ті члени родини, які будуть уповноважені діставати нову додаткову допомогу Соціяльного Забезпечення, одержуватимуть ще один чек на місяць.

Кандидатами на додаткову допомогу Соціяльного Забезпечення можуть бути громадянами ЗСА, або сталі мешканці-негромадяни.

Всі емерити, інваліди та сліпі, які тепер дістають суспільну допомогу („велфер") від місцевих урядів, не мусять вносити спеціяльних аплікацій, щоб одержати нову додаткову допомогу, бо з 1-им січня 1974 року їхні справи автоматично перейдуть до Федерального Управління Соціяльного Забезпечення. Останній чек суспільної допомоги від місцевих урядів був висланий їм 16-го грудня 1973-го року. Особи, які одержуватимуть цю нову додаткову допомогу Соціяльного Забезпечення, більш не будуть діставати так званих „харчових значків" („Фуд стемпс").

Особи, що від 1-го січня 1974-го року перейдуть під опіку Федерального Управління Соціяльного Забезпечення, одержуватимуть таку суму, як раніше, а в багато випадках і навіть більшу.

Ті читачі, які вважають, що їм належиться ця нова додаткова допомога Соціяльного Забезпечення, повинні негайно внести аплікації до Федерального Управління Соціяльного Забезпечення, щоб вже від 1-го січня наступного року одержувати чеки. Особи, які одержуватимуть цю додаткову допомогу, зможуть користуватися безплатною лікарською опікою.

Закликається всіх, хто управнений одержувати цю додаткову допомогу, щоб таки вносили аплікації, тим більше, що з цією допомогою не зв'язане тавро милостині, чи „велферу".

Реформа охоплює всі стейти ЗСА, але не Порто Ріко, — інформує д-р Микола Шпитко.

В ОРБІТІ „СОЮЗ 13"

Москва. — Совєтське агенство ТАСС повідомило, що 18 грудня СССР запустив космічний корабель „Союз 13" з двома астронавтами — Петром Климуком і Валентином Лебедєвим. П. Климук є командиром корабля.

Сенат затвердив Саксбі на пост генерального прокуратора

Вашингтон. — У понеділок, 17-го грудня, Сенат 75 голосами проти 10-ох затвердив республиканського сенатора Вілліяма Б. Саксбі з Огайо на пост генерального прокуратора ЗСА. Дебати в Сенаті тривали всього 15 хвилин. Саксбі буде четвертим з черги генеральним прокуратором за урядування президента Ніксона. Він займе місце Елліота Річардсона, який 20-го жовтня ц. р. зрезиґнував у зв'язку зі звільненням Президентом спеціяльного Вотерґейтського прокуратора Арчибалда Кокса. Хоч новий генеральний прокурор Саксбі переважно підтримує політику теперішнього Уряду, він кілька разів виступав з критикою самого президента Ніксона. Політичні коментатори вважають, що цей факт міг причинитися до такого скорого потвердження його номінації Сенатом. Президент Ніксон формально передав номінацію Саксбі Сенатові тільки тиждень тому, а саме 10-го грудня, хоч його кандидатура на пост генерального прокуратора була оприлюднена кілька тижнів раніше. Але Саксбі не міг бути затверджений на цей кабінетний пост з огляду на конституційну заборону, згідно з якою член Конґресу не може перебрати посту, якщо він, будучи ще законодавцем, голосував, щоб підвищити заробітню платню, зв'язану з цим постом. Таким чином, перед формальним переданням номінації Саксбі Сенатові, президент Ніксон мусів обнизити річну платню генерального прокуратора ЗСА з 60,000 долярів до 35,000 долярів. Після свого затвердження Сенатом на пост генерального прокуратора, Вілліям Саксбі заявив, що перебере цей пост щойно після 4-го січня 1974-го року. Залишаючися на пості сенатора аж до тієї дати, Саксбі закінчить 5 років служби, потрібних для одержання повної пенсії, яку дістають члени Конґресу. На питання журналіста, чи він покликав би президента Ніксона до судової відповідальности, якщо б виявилося, що Президент був таки причетний до Вотерґейтської афери, Саксбі відповів: „Я поступатиму згідно із законом".

Спільна Комісія Конґресу надала Президентові необмежене право встановляти раціонування бензини

Вашингтон. — У вівторок, 18-го грудня, Спільна комісія обох Палат Конґресу, яка старається полагодити розбіжності між двома законопроєктами, які надавали б президентові Ніксонові надзвичайні повновласті у зв'язку з енергетичною кризою, проголосувала надати президентові Ніксонові необмежене право встановляти раціонування бензини. На встановлення такого раціонування Президент не потребуватиме згоди Конґресу. Члени Спільної конґресової комісії також рішили, що до 30-го червня 1974 року президент Ніксон матиме право встановляти й інші заходи для ощаджування пального, а Конґрес зможе вжити „вето" проти цих заходів. Після 30-го червня, кожний новий плян чи проєкт щодо ощадження пального, крім раціонування бензини, мусить бути схвалений Конґресом, тобто перейти цілу процедуру, яку проходить звичайний законопроєкт.

Щодо раціонування бензини, то Спільна комісія погодилася на пропозицію Сенату, який в своїм законопроєкті надавав Президентові необмежене право в цій справі. Натомість Палата Репрезентантів хотіла, щоб Конґрес затримав собі право вжити „вето" проти цього заходу. Члени спільної комісії у вівторок, 18-го грудня, ще не полагодили були всіх інших розбіжностей між проєктами обох Палат Конґресу. Деякі законодавці заявили, що існує можливість, що остаточна версія законопроєкту, який надавав би Президентові надзвичайні повновласті у зв'язку з енергетичною кризою, може бути виготовлена цією комісією до четверга, 20-го грудня, та передана Сенатові та Палаті для ратифікації. Тоді Конґрес міг би піти на Різдвяну відпустку в п'ятницю, або в суботу, як було заплановано.

Малколм Вілсон заприсяжений на губернатора стейту Ню Йорк

Олбані. — У вівторок, 18-го грудня, Малколм Вілсон був заприсяжений на 50-го губернатора стейту Ню Йорк і зразу після того заявив, що не буде тільки „тимчасовим дядгодачем", а старатиметься бути прогресивним щодо задовільнювання людських потреб, але консервативним щодо „податкових долярів" населення стейту. Вілсон, який протягом 15 років був заступником губернатора Ню Йорку, був заприсяжений суддею Чарлсом Врайтелом у присутності свого попередника Нелсона Рокефеллера, своєї дружини п-ні Кетрин Вілсон, членів своєї родини, великого числа членів нюйоркської стейтової леґіслятури, приятелів і представників преси. Кілька хвилин раніше, Нелсон Рокефеллер підписав коротку заяву, формально резиґнуючи з посту губернатора. Хоч багато присутніх вважали, що з цим моментом Рокефеллер неофіційно розпочинає свою кампанію за здобуття номінації Республиканської партії на пост президента ЗСА, то Рокефеллер тільки з усміхом сказав: „Я вільний!"

Після заприсяження, новий губернатор Малколм Вілсон зазначив, що він старатиметься про перевибір на цей пост в 1974-му році та що наступний рік буде часом енерґійної діяльности на службі населення стейту. Політичні коментатори зазначують, що Вілсонові залишилося тільки 11 місяців, щоб стати більш відомим, бо, за словами одного журналіста, „Вілсон досі ходив у тіні Рокефеллера". Колишній губернатор Рокефеллер зразу після заприсяження наче б розпочав кампанію Вілсона на перевибір тим, що хвалив його як здібного адміністратора та обіцяв йому свою підтримку.

ЗУСТРІЧ МИРЯН УКЦ В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сіті. — З місцевого Відділу Т-ва за патріярхальний устрій УКЦеркви інформують, що цієї неділі, 23-го грудня, тут у приміщенні Українського Народного Дому відбудеться о год. 3-ій по полудні збори мирян, під час якої ред. В. Пасічняк інформуватиме про недавнє паломництво до Риму та про Архиєпископський Синод, який в тому часі відбувся.

Роман Ференцевич, довголітній працівник „Свободи", відійшов на іншу працю

Джерзі Сіті. — „За 23 роки моєї праці в „Свободі", що становить більше ніж половину всього мого життя, я не доробився ані грошей, ані слави, але здобув далеко більші і важливіші — досвід і багатьох приятелів" — говорив не без зворушення Роман Ференцевич, довголітній працівник в друкарні „Свободи" і свого часу її керівник, прощаючись із усіми працівниками Головної Канцелярії УНСоюзу та в-ва „Свобода", які минулої п'ятниці, 14 грудня, влаштували спільний полуденок на його прощання перед відходом на іншу працю. Зустріч відкрив коротким словом керівник друкарні Анатоль Домарацький. Головний предсідник Йосип Лисогір прощаючи Р. Ференцевича з відходом, висловив жаль, що „Свобода" втрачає доброго працівника, але рівночасно і вдоволення, що він відходить на працю, яка більше відповідає його освіті і його спосібностям. Ред. А. Драган пригадав, що Р. Ференцевич не перший, який працею в „Свободі" ставив перші кроки свого життя на американській землі, працюючи здобув освіту й опісля відповідне інше становище. Першим з них був Михайло Ворецький, який працюючи за лінотипом в „Свободі" закінчив докторатом з економії студії на Колюмбійському університеті і сьогодні займає відповідальне державне становище у Вашингтоні.

Роман Ференцевич — останній день за лінотипом.

Роман Ференцевич почав працювати в жовтні 1950-го року насамперед коротко в Головній Канцелярії УНС й опісля перейшов до друкарні „Свободи", в якій працював досі з тільки дворічною перервою на службі в Армії ЗСА під час Корейської війни. Працюючи в друкарні „Свободи", вечорами продовжував свої студії в коледжі св. Петра, який закінчив дипломом бакалавра в травні 1971-го року.

Арабські повітряні пірати звільнили закладників в заміну за право виїзду з Кувейту

Кувейт. — Тридцятигодинна терористична „операція" арабських повітряних піратів, які вбили на летовищі в Римі 31 особу, а одного чоловіка на летовищі в Атенах, закінчилася на летовищі в Кувейті, куди кувейтські власті дозволили їм причалити. Щоб зберегти при житті 12 закладників, кувейтський уряд погодився на те, щоб дати терористам право „вільного виїзду" з Кувейту. На цій основі терористи звільнили закладників і віддалися в руки поліції. За останніми повідомленнями, терористи перебувають під поліційною охороною. Ніяких вісток немає, які пляни щодо них є у кувейтського уряду. Коли йдеться про терористів, то при виході з літака вони висловили впевненість, що їм нічого не грозить у „братній арабській країні", а також висловили свою гордість з поповненого вбивства, запевнюючи, що вони, мовляв, є „кримінальні злочинці". У своїй заяві вони ствердили, що „ми є палестинські араби, горді з цього, що ми зробили. Ми не кримінальні злочинці. Кримінальними злочинцями є ці, що бомбардують табори палестинських втікачів в Ливані". Всіх терористів було п'ять. Інформації про те, що вони повбивали на літаку трьох закладників, коли грецький уряд відмовився звільнити двох арештованих арабських терористів, виявилися неправдиві.

У цілому світі представники держав продовжують осуджувати найновіший арабський тероризм. Осудили вчинок арабських терористів також окремі арабські держави. Король Гуссейн назвав їхній вчинок „жахливим злочином". Ливанські власті не дозволили навіть на те, щоб літак, захоплений терористами, приземлився на летовищі в Ливані. Речник єгипетського президента Садата заявив, що напад терористів є актом „трагічним, безглуздим і огірчуючим". Президент Р. Ніксон звернувся з закликом про негайну акцію і про належне покарання терористів.

Сирія відмовилася взяти участь у мирній конференції в Женеві

Дамаск. / Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Сирійський уряд формально повідомив про те, що Сирія не візьме участи у заповідженій мировій конференції в Женеві, яка має початися в п'ятницю 21 грудня. Після відвідин державного секретаря ЗСА Генрі Кіссінджера в Дамаску, переговори в справі участи Сирії в конференції продовжував з американського боку амбасадор ЗСА в Ливані Вільям Баффум. Ці переговори не дали ніяких позитивних результатів. Причина відмови Сирії в'яжеться з вимогою Ізраїля передати список ізраїльських воєннополонених в Сирії. Сирійський уряд відмовився це зробити, вимагаючи, щоб Ізраїль звільнив арабські території. Неофіційно інформують, що справа складніша і стосується загибелі деякого числа ізраїльських вояків, які погинули вже в полоні. Багато з них були, як інформують ізраїльські чинники, тортуровані. Не зважаючи на відмову Сирії взяти участь у відкритті конференції і переговорах, Єгипет та Йорданія будуть репрезентовані в Женеві і візьмуть участь у заповідженій конференції. Буде також заступлений Ізраїль. Формально конференцію скликає генеральний секретар ОН Курт Вальдгайм, який вже переслав всім сторонам повідомлення, що відкриття конференції відбудеться в п'ятницю 21 грудня о год. 10:30 перед полуднем. Головуватимуть на конференції спільно державний секретар ЗСА Генрі Кіссінджер і совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико.

Японія дасть фінансову допомогу Єгиптові

Каїро. — В часі зустрічі заступника японського прем'єр-міністра Такео Мікі з єгипетським президентом Садатом, японський віцепрем'єр поінформував, що Японія готова дати Єгиптові кредит до висоти 140 мільйонів долярів на час 25-ти років, щоб допомогти у реставрації і поширенні Суеського каналу. Крім того, виступаючи на пресовій конференції, віцепрем'єр Мікі повідомив про плян започаткувати розбудову спільних японсько-єгипетських промислових підприємств в Єгипті, щоб в цей спосіб приспішити економічну розбудову країни. Відвідини японським віцепрем'єром восьми держав на Близькому Сході були зумовлені арабським нафтовим ембарго, яке Японія дуже відчуває. Щоб протидіяти цьому і приєднати на свою сторону арабів, японський уряд формально висловився по лінії арабських протиізраїльських претенсій, а тепер завдання віцепрем'єра є з'єднувати арабським державам японську нову політику. Одночасно Японія вирішила активно включитися у економічну співпрацю з арабськими державами, хоч досі стояла осторонь Близького Сходу. Деякі коментатори висловлюють здогад, що у висліді нафтового ембарго, на Близькому Сході знайдеться новий впливовий чинник — Японія, яка після ЗСА є другою промисловою потугою у світі і може бути суперником в одинаковій мірі і ЗСА і СССР на цьому терені.

Помер кардинал Амлето Джіованні Чіконіяні

Рим. — Тут помер на 90-році життя відомий католицький церковний діяч, декан Священної Колеґії Кардиналів, кол. папський нунцій на протязі 25-ти років у Вашингтоні, Амлето Джіованні Чіконіяні. Покійний Кардинал числився знавцем історії Римської Католицької Церкви в ЗСА. За папи Івана XXIII він був державним секретарем Ватикану, а перед тим сповняв функції секретаря Ватикану для справ Східних Церков. У 30-их роках він був секретарем ватиканської комісії, яка переводила кодифікацію канонічного права Східних Церков і з цього титулу відвідував країни Близького Сходу та Европи. Відомі позитивне ставлення покійного Кардинала до Української Католицької Церкви. Ще під кінець листопада, коли в Римі відбувалися відзначування 350-річчя з дня смерти св. Йосафата та Собор єпископів Української Католицької Церкви, кардинал Чіконіяні був особисто присутнім на окремих імпрезах.

Европа не скапітулює перед арабським натиском

Лондон. — Конференція голов дев'яти західних европейських держав-членів Европейського Спільного Ринку у Копенгагені, викликала різні коментарі у британській пресі, при чому у своїх оцінках ця преса йде від повного схвалювання постанов конференції до досить гострої критики таких чи інших рішень. На думку редакції газети „Гардіян" (ліберального напрямку) „Европа склала іспит", але в опінії „Таймс"-у (незалежна газета) — „Европа (тільки) шкандибає вперед". Газета „Дейлі Мейл" (консервативного напрямку) пише про „Сумні вершини", а „Файненшел Таймс" — про „Вершини, які розчаровують". Все таки, без уваги на напрямок газети, всюди провідною думкою є вказати на конечність зберегти незалежність Европи в обличчі арабського нафтового шантажу і підкреслити, що з цього мусить вийти усилення европейської єдности.

„Гардіян" з 17-го грудня пише, що „Европа вийшла з вершинної зустрічі у кращій формі, порівняно з цією, яка була, коли зустріч починалася . . . У час кризи великою є спокуса для кожної держави забезпечити для себе найкращі позиції. Все таки, дев'ятка знову підтвердила існування спільної мети. Вона започаткувала перші організаційні кроки в напрямку заходів у випадку кризи і в напрямку спільної енергетичної політики . . . Вона дала до пізнання д-ру Кіссінджерові, що готова до діла. І вона не піддалася дальше сильному натискові арабів зайняти виразніше антиізраїльське становище... Існує база в Копенгазі, що відбиває ідею Европи, яка вже найшлася на шляху відумирання".

Газета „Сан" (незалежна) з 17 грудня підкреслює, що до нічого позитивного не приведе піти по лінії вимог арабів. Лідери Спільноти доказали, що вони на це так не підуть. „Ми будемо стояти разом. Навіть, якщо це означатиме раціонування, то ми будемо настоювати на справедливу частку для кожного. Ми будемо старатися говорити розсудливо з нафтовими баронами про ціни і про технічну допомогу. Але ми не подамося під тиском політичного шантажу. . . Ми переконані, що арабські пляни використати нафту для політичних цілей є короткозорі. Подібно виявилися короткозорими араби, коли вони оставили пустинею землі, які під ізраїльським керівництвом заквітли. Арабська нафтова лоббі забула про дві важливі справи. Вони (араби) потребують продати нафту, чи частину її, комусь, або їхні народи будуть спершу голодувати, а відтак повстануть. Ми не будемо завжди купувати їхньої нафти. Нові джерела вже є в дорозі".

„Таймс" з 17 грудня пише про те, що „початок зроблено. Спільнота заговорила одним голосом, але цей голос ще слабий і непевний, а всі обіцянки, які вона зробила ще мусять себе виправдати в майбутньому. Члени Спільноти можуть мати успіх на шляху переведення в життя своїх намірів, про які вони говорять у своєму комунікаті. Якщо так станеться, тоді ця вершинна зустріч, дивлячися ретроспективно, стане зворотним пунктом для европейської солідарности, нагодою, коли ряд держав показали, що вони можуть зустріти виклик, в обличчі якого вони найшлися і дати собі з ним раду. Якщо ж вони не переведуть в життя наміченого завдання і потонуть у самолюбстві та національному суперництві, тоді Спільнота останеться пустим звуком".

„Дейлі Телеграф" (консервативного напрямку) з 17

(Закінчення на стор. 3-ій)

Адвокат Роман Гуглевич перевибраний на голову Об'єднаного Комітету в Ню Йорку

Ню Йорк. (В.Л.) — Тут в суботу, 15-го грудня 1973 р. в приміщенні Українського Народного Дому відбулись звичайні Загальні Збори Комітету Об'єднаних Українських Американських Організацій великого Ню Йорку, Метрополітального Відділу УККА. Зборами проводила президія в складі адв. І. Флис — голова і члени президії: мгр. І. Базарко, д-р В. Палідвор, д-р О. Соколишин і почесні члени: о. д-р В. Гавліч, о. В. Базилевський, почесний предсідник УНСоюзу Й. Лисогір, який на зборах репрезентував Екзекутиву УККА. Довшу звітну доповідь прочитав голова ОК адвокат Р. Гуглевич інформуючи присутніх репрезентантів і відпоручників організацій, яких в системі Об'єднаного Комітету є 104, про виконану працю, що її з успіхом провела управа. Комітет був ініціятором майже усіх національних свят, як також і сам провів багато акцій, переважно політичного характеру. Останньою з таких акцій була маніфестація для відзначення голодової облоги України Москвою, з участю понад 8.000 осіб. В маніфестації брали участь майже всі активні молодечі організації, як також запрошена з Торонта оркестра СУМА „Батурин".

Крім національних свят і політичних маніфестацій, Комітет був на першому місці у збірці Національного Фонду УККА, як також зібрав в першій акції 9.565 долярів на Церкву в Потребі, 3.000 долярів на НТШ, з нагоди його 100-річчя та брав активну участь в другій збірці, з нагоди приїзду Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа Сліпого літом 1973 р., яка принесла понад 17.000 долярів, кромі збірок, що їх проводили поодинокі парафії.

Після звіту інших урядовців - референтів — М. Хомайчук — касир, Р. Крупка — Контрольна Комісія, д-р В. Палідвор — суд, відбулась дискусія над звітами, в якій взяло участь понад 15 осіб. З привітанням виступили Й. Лисогір від Екзекутиви УККА і мгр. І. Базарко, який в першу чергу бажав подякувати Комітетові за успішно переведену збірку Національного Фонду.

Після уділення абсолюторії, Номінаційна комісія в о-

(Закінчення на стор. 3-ій)

КУРС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КУЛЬТУРИ В МЕРСІ КОЛЕДЖІ

Добс Феррі, Ню Йорк. — Від 4-го до 29-го січня в місцевому Мерсі Коледжі відбуватиметься вступний курс української мови і культури, за який будуть признані три академічні кредити. Виклади відбуватимуться в понеділки, середи і п'ятниці від год. 6:30 до 8:30 вечора. Оплати за курс — по 50 долярів за кредит, отже разом 150.00. Курс відбудеться під умовою, що зголоситься щонайменше 15 студентів. Зголошуватися треба до 1-го січня 1974 до: Andrew Nelson, Director of Admission, Mercy College, Dobs Ferry, N.Y. Tel.: (914) 693-4500.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безумний злочин

Група арабських терористів, які заявляють, що змагаються за звільнення палестинської землі від ізраїльського панування, довершила важкого кривавого злочину, вбиваючи без ніякого оправдання до нічого непричасних людей на летовищі в Римі, а відтак додатково розстрілюючи в літаку на летовищі в Атенах закладника, щоб цим „продемонструвати" свою нібито рішучість і твердість у вимогах до грецького уряду. Чи не найбільшою іронією долі у цьому випадку є те, що жертвами арабських терористів стали також араби, які знаходилися в числі пасажирів на літаку. Немає сумніву, що повбивані своїми ж земляками араби симпатизували з цілями визвольної боротьби палестинських арабів. Їх безпредметна смерть тільки підкреслює безглуздість того роду терористичної дії.

Це не перший акт арабського терору, спрямованого проти зовнішнього світу з розрахунком, що в цей спосіб можна буде або привернути увагу на політичні цілі палестинських арабів, або добитися якихось поступок, як, наприклад, звільнення ув'язнених терористів тощо. Треба однак, поважно сумніватися в тому, чи такого роду тактика виправдає себе на далеку мету і чи справді вона сприяє арабській національній справі. Є позитивним фактом це, що останній терористичний акт арабських терористів не знайшов підтримки не тільки в урядових колах арабських держав, а також і серед керівних чинників Палестинського Визвольного Фронту, які заявили про свою непричетність до цього акту, підкреслюючи, що він не є в інтересі палестинців.

Все таки, тільки формальне засудження, на словах, злочину, що стався в Римі і Атенах з вини арабських терористів, — не вистачає. Терористи повинні бути притягнені до відповідальности і повинні відповісти перед судом за свій злочин. Якщо повториться дотеперішня практика і терористи дістануть право азилю в якійсь з арабських держав — ніяке осудження на словах не матиме практичного значення і не спричиниться до поправи відносин. Серед арабських палестинських груп знову тоді знайдуться особи, які, розраховуючи на безкарність злочину, яким жахливим цей злочин не був би, рішаться на чергові акти терору, спричиняючи смерть нічим неповинних людей, навіть таких, які може й активно заступаються за арабську справу. Засада, що „ціль оправдує засоби" не може бути стосована у цивілізованому суспільстві і не може бути толерована.

Беззаконна система

Як повідомляє західня преса, у Відні відбулася чергова КҐБ-івська афера і, до певної міри, міжнародний скандал, що закінчився втручанням австрійського уряду, який, створивши окрему для цього комісію, розпочав розслідування цілої справи.

У Відні, вже від довшого часу працює комісія Об'єднаних Націй для розгляду атомової енергії. В складі совєтських представників цієї комісії вже від давна працював перекладачем Александер Тімофеєв. За оцінкою „ока і вуха" московської розвідки, аґента КҐБ Вадіма Розбітного, Тімофеєв, набравшись забагато „прозахідньої орієнтації" намірявся шукати шляхів на Захід і залишитись на постійно в якійсь західній державі. Користуючись інформаціями Розбітного, совєтський уряд викликав Тімофеєва до Будапешту на нібито нараду в справах дальшої праці комісії. Тут, коли він з'явився, „урядові чинники" заявили Тімофеєву, що його дружина в Москві тяжко захворіла, посадили до літака і відправили силою в Москву.

Афера була б може і не знайшла розголосу в Австрії, якщо б Тімофеєв був першим в комісії, що „зник" з невідомих причин. Тим часом, як інформують часописи, — це вже третя особа, що її КҐБ заманює до Будапешту, а пізніше відправляє до Москви. Тому, що цією останньою подією зацікавились західні журналісти і її відповідно розголосили, австрійський уряд не мав виходу і мусів зайнятись розглядом справи Тімофеєва і діяльністю на австрійській території аґентів КҐБ. Представник австрійського уряду при тому заявив, що його уряд не терпітиме нелегальної діяльности совєтської розвідки в Австрії. Вслід за заявою представника австрійського уряду, представник комісії ОН заявив представникам преси, що голова комісії зажадав від московського уряду вияснення цієї афери, покликаючись при тому на чартер ОН, який забороняє діяльність будь-якої розвідчої аґенції в Об'єднаних Націях і її комісіях.

Для большевиків не існують жадні закони, ані в їхній власній імперії, ані в світі. Така то вже беззаконна система.

Я. Гайвас

НА ШЛЯХУ ДО НОВОЇ КОНЦЕНТРАЦІЇ СИЛ

Великої концепції загальної консолідації українських національно - п о л ітичних сил в діяспорі не вдалося зреалізувати. Все вказує, що сьогодні, хоч з болем серця, мусимо ствердити це. Не можна сказати, що не було відповідних зусиль у цьому напрямку.Навпаки.Є теж всі підстави констатувати, що сама концепція загальної політичної консолідації притягнула мабуть найбільше уваги з усіх практичних концептів мобілізації наших сил на протязі останнього чвертьстоліття. Чолові наші діячі не жаліли часу й труду, щоб працювати для неї. Преса з малими винятками схвалювала її і займала позитивну поставу до всіх проявів у цьому напрямку. Ціла наша громадськість в неменшій мірі підтримувала її.

Одначе не вийшло. Чому?

Були на це різні причини об'єктивного характеру, були сили проти цього поза нашою контролею й нашим засягом, але були причини і в нас самих. Були люди і групи, яких застереження й протилежні думки перемогли, бо, очевидно, суспільна вагомість тих сил була занадто великою, щоб їх підкорити, або перейти над ними до денного порядку. Помилявся б той, хто думав би, що ті сили були тільки в якомусь одному середовищу. Далеко ні! Ті сили були в різних середовищах, а останніми роками стало навіть модним твердження „єдність, консолідація самі по собі не завжди є добром..."

Очевидно, що невдача консолідаційної політики була дошкульною, одначе далеко не найгіршою і найнебезпечнішою. Багато більшою загрозою над нашим політичним сектором зависла загроза в н у трішнього розкладу. Те, що дехто оглядно називав декомпозицією сил, в дійсності поволі переростало в атомізацію. Бо не лише розходилися й розсварювалися між собою поодинокі групи чи партії, але і в їхньому нутрі починалися глибокі розходження, поставали тріщини, яких вони не могли вилікувати і наслідком цього вони розпадалися на воюючі між собою фракції, або внутрішні неузгіднення паралізували їх щораз більше. Коли доходимо до розколу, то згідно з усіма законами політичного життя, такі розколені частини ставали собі скрайньо ворожі й поборювали себе всіми, навіть найбільше недопустимими засобами.

В такій ситуації накликування до загальної консолідації ставали зовсім нереальні і були приповідковим „голосом вопіющого в пустині". Ясно, що не могли вони мати якихнебудь наслідків, а навпаки, не раз причинювалися до погіршення положення, вводячи нас у світ ілюзій і затемнюючи справжню картину політичної дійсности.

На тому загальному тлі від якогось часу почали подейкувати про зближення і переговори між двома центральними — кожна з іншого огляду — формаціями нашого політикум: ДЦ УНР в екзилі і ЗЧ ОУН (бандерівцями). Одначе в атмосфері поглиблювання загальних розходжень, а навіть розтічі, мало хто прив'язував більшу вагу до тих поголосок.

Аж напередодні Другого Світового Конґресу появилося „Становище...", підписане лідерами названих формацій, яке повністю ті поголоски потвердило. Пора його проголошення була правильно розрахована на якнайбільшу загальну увагу й підкреслення. Хоча в змісті того акту немає нічого про остаточне договорення та його практичні наслідки й кроки, які мали б випливати з нього, одначе має він свою глибоку вимову і носить в собі можливості далекойдучих наслідків. А втім, сам самий факт його появи викликав не абияке порушення в громаді.

Як звичайно в таких випадках, думки виразно поділилися. Документові цьому з різних боків роблять найрізнородніші з а к и ди; формально - правного, суттєвого, принципового, навіть стилістичного і мовного характеру. Може всі ці закиди, а напевно якась частина з них, раціональні й оправдані, зокрема коли йдеться про принципові ствердження, та все це не перекреслює зовсім нової ситуації, тим договоренням створеної. В житті вже так є, що мова фактів сильніша всякої іншої.

Якщо тільки обидвом сторонам удасться розпочате діло довести до кінця, зберегти, розбудувати й закріпити це договорення, то на наслідки не треба буде довго ждати. Побіч інших його наслідків повинно бути стримання процесу атомізації нашого політичного світу й започаткування протилежного, концентрації на нових, тобто не на загальноконсолідаційних з а ложеннях. Концентрації сил на базі вужчих з'єднань декількох ближчих собі формацій. Бо такий уже закон суспільного життя, що коли з одного боку об'єднуються сили, то з другого — починає переважати така сама тенденція.

Цього власне бажає собі українське суспільство. Хоч як воно хотіло б єдиного, політичного спаяного фронту, загальної консолідації, але напевно воліє хоч часткове порозуміння різних згрупувань від того, що ділялося дотепер. Тим більше, що постання таких згрупувань змінить наші сили взагалі і витворить потребу виявити себе й показати в посиленні активности, в конкретних здобутках. А тоді така нова концентрація сил не поведе до поглиблення розходжень і двоподілу, чи творення дальших поділів, але спрямує енергії назовні до боротьби проти чужих нам ворожих сил і до заходів для поширення світу наших приятелів.

Вище сказано про різні застереження під адресою того нового порозуміння. Але з другого боку було б невмістно не занотувати теж і протилежного факту: хоч які глибокі, а головно голосні були розходження між прихильниками обидвох сторін аж до опублікування обговорюваного документу, то тепер в своїй масі вони зайняли схвалюючу поставу. Здоровий інстинкт колективу став вище пристрастей.

Ясно, що незадоволені є й будуть по одному й другому боці, що не все в майбутньому буде встелене рожами, але після п е р е борення вступних, звичайно найважч и х , труднощів, ш л я х для дальших успіхів відкритий. Залишається тільки питання: чи допише людина?

Зенон Пеленський

НЕСПОКІЙ В ПАРТІЙНО-ДЕРЖАВНОМУ АПАРАТІ УССР

Місяці жовтень і листопад 1973 р., як рідко які в останніх трьох роках, позначились зростаючим неспокоєм, інколи й ознаками чималого персонального затривоження в лавах українсько-совєтського партійного „естаблішменту". Звичайно збори й конференції в первинних організаціях партії (тепер їх є дещо понад 62 тисячі), а далі збори міськкомів і районів, нарешті ж обкомів відбуваються перед генеральними з'їздами всієї партії. Попередній, XXIV з'їзд КПУ відбувся 17-20 березня 1971 р. За статутовим 4-річним турнусом, наступний XXV з'їзд КПУ мав би відбутися приблизно у березні-квітні 1975 р. Однак, досить несподівано окремою постановою політбюра ЦК КПУ загальні збори по всій системі КПУ перекладено на один рік раніше. На нараді ЦК КПУ, що відбулася в Києві 30 листопада, 2-ий секретар ЦК КПУ Іван Лутак повідомив, що збори первинних організацій вже закінчились; на черзі скрізь відбуваються збори міськкомів і райкомів. Однак, найбільше зацікавлення збуджують збори і „вибори" до 25 обласних партійних комітетів (обкомів). Їх визначено на січень і лютий 1974 р. Україномовна совєтська преса цими тижнями вкрай заповнена „виборчими" матеріялами.

Баланс розправи з „шелестівщиною"

Можна припускати, що передчасні збори, конференції та „вибори" по системі всього партійного апарату є значною мірою призначені також для того, щоб підбити підсумки, наскільки режимові Брежнєва - Щербицького - Лутака пощастило організаційно подолати в Україні т. зв. „шелестівщину" та обсадити партійний апарат своїми „новими", надійними людьми. Це зокрема покажуть наслідки „виборів" до обкомів. Базуючись на звітах в обох офіціозах режиму в Україні, в щоденниках „Радянська Україна" і „Правда Украины", впродовж минулих 8-ох тижнів уже здійснено біля 30 „пересунень" на рівні 2-их і 3-іх секретарів обкомів. На рівні райкомів та міськкомів цей коефіцієнт повинен бути відповідно вищий.

„Зняли" Юрія Єльченка

Порівняно дуже швидкою чергою відбуваються пересунення і зміни на рівні міністрів уряду УССР. Назвемо їх у хронологічній черзі:

16-го жовтня ц. р. зняли з посади міністра культури УССР Юрія Никифоровича Єльченка; на його місце призначили новим міністром якогось досі публіцистично майже невідомого Олексія Корнієвича Романовського. Єльченко протримався на посаді міністра культури рівно два роки; його попередник Ростислав Бабійчук — 15 років. Єльченка тепер призначили завідуючим відділом пропаганди й агітації при ЦК КПУ. Покищо трудно визначити, чи таку зміну можна вважати ієрархічним підвищенням. Радше — ні.

Усунули Миколу Михайлова

19-го жовтня „зняли" з посади міністра сільського будівництва УССР Миколу Миколайовича Михайлова. Урядово було сказано: „У зв'язку з переходом на пенсію". Насправді Михайлову бракувало до повного пенсійного віку (65) ще два роки. Великими успіхами як „фахівець" сільського будівництва Михайлов в Україні не відзначився. Вистачить поглянути на будь-яке теперішнє українське село, в природі, а не на пропаґандивних фотознімках, щоб зрозуміти, чому якраз це міністерство зараховували до „вторичних", п і д р ядних. Особливої популярности з огляду на видимі недоліки, Михайлову не давали. Міністром сільського „будівництва" призначили цілком нову, публіцистично майже незнану людину: Павла Євменовича Єсипенка. Можна приймати, що все більш і більш разюче відставання режиму в галузі „благовлаштування" українського села - нарешті змусило режим „щось" розпочати з цим обтяженням роботи. Чи покликання Єсипенка як - небудь зарадить прогріхам десятиріч — покаже будучність. Можна сумніватись.

Збулися Даденкова

13-го листопада „зняли" з посади міністра вищої і середньої спеціяльної освіти УССР — ославленого і зне-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Степан Галамай

ДЛЯ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ПРАВДИ ПРО УКРАЇНУ

Правда про Україну, дорогу всім нам Батьківщину, шириться всюди. Вона з трудом продістається на Рідні Землі, де Дніпро-Славута з шумом пригадує дні слави й могучо бурунить козацьке море.

Та ця правда про Батьківщину в боротьбі проти поневолювача людей і народів, ця правда про народ наш незламний, що — як стверджує великий Мученик наших днів, Патріярх Иосиф — живе й не збирається вмирати, та правда правдива, ми знаємо, не шириться от так сама від себе.

Саме тепер, коли під кінець року й на початку нового, перед Різдвом Христа-Спасителя, робимо підсумки пройденого й стали на порозі майбутнього, що повинно бути величнє та світле, то мабуть всі ми бачимо і стверджуємо черговий раз те, що й раніш стверджували: для успішного ширення правди про Україну треба толкових людей з досвідом, бажанням та талантами, і поважних фінансових засобів.

В міжнародних протикомуністичних конференціях, що в них беруть участь державні мужі та політики вільного світу, приймала і приймає активну участь чи то в Сеулі, чи то в Сайгоні, на Філіппінах, на Формозі, чи то на Британських островах чи в Вашингтоні, чи Мехіко делеґація Українського Визвольного Фронту, в основному під керівництвом голови Проводу ОУН та Державного правління.

Кожна така конференція вимагає дбайливої підготови, а виступи української делеґації мусять бути базовані на обґрунтованих матеріялах при глибоко переконливих арґументах, особливо, коли в світі настрій русофільства, співжиття і культобману, а українська делеґація таки добивається резолюції про розподіл Росії. Не легка то праця.І виконуємо її не тому, що „бандерівці" багатші за других. А тому, що це доручення Воюючої України. Кожна така зовнішньополітична діяльність, демонстрація справжніх прагнень українського народу, вимагає теж фінансів. І це розуміє українська патріотична громада, яка добровільно, а не „під терором", як з лютттю пишуть окупанти та їх вислужники в Україні і за ними повторяють деякі дрібні політичні противники й на чужині — радо і в міру сил, жертвенно, свідомо складає щедрий даток на Визвольний Фонд, на проголошування правди про Україну і її безперервну боротьбу.

Для інформації чужинців і для приєднювання приятелів Україні, видаються організаціями В и з в о льного Фронту книжки, журнали та періодики й інші матеріяли, як, наприклад, переклади крайових авторів в мовах народів Заходу, тобто в ананглійській, е с п а нській, еспанській, французькій, німецькій, шведській. Підготовляються такі ж переклади на японській, індійській, турецькій та інших мовах. „Замість останнього слова" Валентина Мороза завдяки Визвольному Фронтові вже перекладено на 24 мови. На все те потрібно людей - перекладачів, як ось проф. Ю. Кульчицький, що переклав на англійську мову „Приєднання чи воз'єднання" проф. Брайчевського. На таку широкозакроєну видавничу діяльність треба, крім людей, ще матеріяльних засобів, отже фінансів.

Освячене кров'ю героїв звернення підпільної Воюючої України закликає: „Воююча Україна вимагає, щоб українська еміґрація була палким носієм ідей, за здійснення яких бореться український народ. Воююча Україна вимагає, щоб українська еміґрація невтомно несла правду про сталінське СССР до всіх народів світу й активно мобілізувала їх до боротьби проти російсько-большевицького імперіялізму, цього найбільшого ворога всього людства".

Україна вимагає, українці надіються на нашу допомогу, сотні колишніх в'язнів, відбувши вироки ув'язнень, опиняються без праці, без даху над головою, бо імперіялісти не дозволяють їм навіть „приписатись", — а скільки кожний з нас допоміг, зрезигнувавши з крихітки своїх щоденних приємностей?!

На ряд корисних і немаловажних цілей жертвувала і жертвує українська патріотична громада: на будову храмів, шкіл, скріплення помісности українських Церков, катедр, на різні харитативні цілі. І всього цього мало. На боротьбу проти поневолювача, на скріплення різних форм допомоги борцям в Україні, на популяризацію правди про Україну, на координацію різнородних зусиль для вироблення й росту справді вільної, самостійної, соборної Української Держави — українська патріотична громада мусить понапружитись й масово та щедро обдарувати сьогорічних колядників на Визвольний Фонд.

Голоси читачів

ПРО „НІМУ КОЛЯДУ"

Щиро ґратулюю п. Лесі Лисак, що відважилась запротестувати проти „німої коляди". До нас теж рік-річно приходить один такий колядник — без коляди, тільки з листою, то знову приходять зовсім старші віком громадяни і колядують на різні цілі. Чи не краще було б, щоб всі ті старші сиділи вдома і ждали ні колядників, а колядували виключно молоді: школярі, молодечі організації і студенти. Ми повинні їм тільки допомогти, їх зорганізувати, їх гостити тепло, радісно, а не тікати з домів і самим йти з колядою.

Таїса Богданська
Нюарк

Іван Мартинюк

ВЕСІЛЬНІ ЗВИЧАЇ СЕЛА ЦЕНЕВА

(9)

Після того мати загортала молодого в кожух, і обидвоє входили до хати, а за ними всі „бояри". В хаті ставало тісно й молодь виходила на подвір'я. Музики молодої відступали місце музикам молодого. Молода сиділа за столом, і обнявши руками дві хлібини клала на них голову в квітистому вінку, щоб ніхто не бачив її обличчя. Це називалось „припала до хліба". Біля неї сидів її дружба з дружками, дехто з родини та кілька дівчат. Молодий мусів „викупити молоду" і розпочинався торг. Староста питав дружби, скільки він хоче за цю „квітку". Коли дружбою був дорослий чоловік, то давав собі раду з досвідченим старостою, коли ж в цій ролі був молоденький хлопчина, тоді йому, на допомогу приходили дорослі мужчини. І щойно тоді розпочиналань гумористична розмова в справі „окупу". Молодий давав дуже малу ціну, і торг продовжувався. Молодий докладав на таріль по п'ять грошів, аж доки не доходило до повної згди. Під час цього „окуплення" дружки співали:

Братчику-ремісничку,
Сядь собі на кріслечку.
Січи, рубай, сестри не дай,
Не дай за гріш, не дай за два
І не дай за чотири,
Щоб ся з тебе не кпили.

Дружба молодої брав гроші й скоренько тікав з-за стола, бо дружба молодого його бив прутом. Ці прути дружби завжди мали коло себе, як офіцери свої тростини, бо вони їм у весільній церемонії були конечні. Коли вже не було за столом дружби молодої, тоді дружба молодого брав молодого за рушничок і просив у старости благословення і зробивши прутом хрест, садовив молодого біля молодої, а молодий просив у старости благословення, відривав молоду від хліба і цілував її в присутності всіх гостей. В давнину по наших селах не лицювало, щоб хлопець-„кавалір" поцілував свою наречену перед вінчанням, а тим більше в присутності людей. Щойно по шлюбній присязі уважалось моральним цілувати свою дружину в присутності інших.

Після поцілунку молодих, гості молодої виходили з-за стола, а за стіл засідали гості молодого. На стіл ставили коровай і батьки молодої гостили обідом. Музики грали, а молодші гості танцювали й приспівували коломийок:

Чи ти чула, чи не чула,
Як я тебе кликав,
Як я твої воротонька,
Гарним зіллям тикав.

Чи ти знаєш, чи не знаєш,
Як то було зразу,
Як ми себе зустрічали
Коло перелазу.

Вила ж мене моя мати
Березовим прутом,
Щоби я ся не стрічала
З молодим рекрутом.

Коли пообідали, дружба молодого розтинав коровай на малі частини й роздавав їх родині молодої. Ближча родина одержувала ще додатково по булочці, т. зв. „гуску". Музики грали, споглядаючи, щоб дружба не забагато краяв коровай в його глибину, бо їм належалась „підошва". По роздачі короваю молода ховалася, залишаючи за столом молодого. Дружба йшов шукати молоду, і знайшовши, впроваджував її до хати. Гості виходили з-за стола й збиралися забирати молоду зі собою до дому молодого. Коли ж дівчина йшла за невістку до двору молодого, везли туди її придане. Батьки викочували воза, запрягали коні, виносили скриню, в якій було все її вбрання, кожухи та жіночі прикраси. Ставили також на віз терлицю, прислицю, кожівку, мотовило й веретено. Виводили ще й корову і це все придане доставляли до дому молодого.

Коли ж молодий приходив до молодої за зятя, тоді цієї церемонії не було. Тільки молода зі своїми дружками йшла до дому молодого, щоб там відтяли їй косу. Перед тим, як вийти з хати, вона дякувала батькам за виховання, за їхні недоспані ночі й щире серце. При тому не обходилось і без плачу за своїми батьками, за дівоцтвом, веселими й безжурними днями, які проминали так скоро в її батьків. Тепер уже минулись для неї дівочі вечори та милі зустрічі зі своїм, тепер уже законним чоловіком. Усе ж, щоб не псувати весільного настрою молода, виходячи з дому приспівувала:

Ой, мамуню, мамуненько,
Де ви мня дасте,
Ви такої робітниці
Вдома не маєте.

Бувало, що дівчина виходила заміж за нелюба, силувана своїми батьками. Тоді вона про людське око і для своєї розради брала мужа в танець і приспівувала нібито веселу пісеньку:

Журилися воріженьки
Моєю доленьков,
Тепер я си погуляю
Зі своїм миленьким.

Були й хлопці, що їхні батьки силували їх брати за дружину нелюбу дівчину. Вони також співали собі на розраду:

А вже ж мені молодому,
Як будє, так будє,
Але маю гарну жінку
Вийти межи люди.

А мій тато чоботар
Чобітьми гандлює,
Волочиться по ярмарках
І добре ся чує.

У такому весільному настрої час проминав дуже скоро і здавалось, що весільне гостювання щойно починається, коли воно вже добігало до свого завершення, тим більше, коли весілля відбувалось літньою порою з дуже короткими ночами.

Староста зі свахами приспішували весільні церемонії в домі молодої, щоб до ранку можна було їх закінчити в домі молодого. Свахи співали, а молода з дружками переплітала їхні співи своїми пісеньками:

Свахи:

Ой, сідай, сідай, кохання моє,
Ніц ти не поможе плакання твоє,
Штири коні стоять в возі,
Нічого ти не поможе плакання твоє.

Молода:

Я ще не буду з вами сідала,
Я ще своєму батьку не дякувала,
Дякую ти, мій батеньку,
Щось будив м'я все раненько,
Тепер не будеш.

(Продовження буде).

ГРОМАДЯНИ! ПОЛАГОДЖУЮЧИ З КІНЦЕМ РОКУ СВОЇ ВАЖЛИВІ СПРАВИ, НЕ ЗАБУДЬТЕ ОДНІЄЇ З НАЙВАЖЛИВІШИХ: ЖИТТЄВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ! ЗАБЕЗПЕЧІТЬ СЕБЕ І СВОЇХ РІДНИХ ПЕРЕД НЕСПОДІВАНКАМИ ДОЛІ БОДАЙ ОДНОЮ З БАГАТЬОХ ДЕШЕВИХ ГРАМОТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! ЗВЕРНІТЬСЯ ДО МІСЦЕВИХ СОЮЗОВИХ ДІЯЧІВ. ВВІЙДІТЬ У НЕВІДОМИЙ НОВИЙ РІК З ДОСТАТНІМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ І БУДЬТЕ БЕЗПЕЧНІ!

Европа не скапітулює перед арабським...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

грудня, відзначає, що в обличчі нафтової кризи, европейські країни виявили себе на належному рівні. Все таки, заходи, що їх вони намітили, щоб перебороти кризу, надто недостатні. Газета займає становище до пропозицій д-ра Г. Кіссінджера, пишучи, що „Спільнота має свою власну програму" щодо заходів на відтинку енерґетичної кризи і не конечно має йти по лінії пропозиції, яка передбачає приспішену програму на базі европейсько - американсько-японської співпраці. „Вона (Спільнота) буде співпрацювати з іншими країнами в системі ОЕСР (Організації Европейського Співробітництва і Розвитку)".

Знову ж газета „Дейлі Мейл" з 17 грудня підкреслює, що хоч гасло вершинної конференції є говорити „одним голосом", то все таки насправді продовжують існувати дев'ять держав, які собі не цілком довіряють. Дві основи добробуту Спільноти: надмір чужої робочої сили і дешева арабська нафта — безповоротно минулися. Британія ніколи не полягала на чужу робочу силу і біля 1980 року вона буде мати власну нафту з Північного моря. Отже, коли політика Спільноти буде змінена, а вона мусить бути змінена, тоді Британія буде могти вести переговори з позиції відносної сили".

Для газети „Файненшел Таймс" з 17 грудня вершинна конференція була „серйозним розчаруванням". За найважливіше досягнення конференції газета вважає визначення принципів „европейської ідентичности" і „европейської солідарности". Неґативом є те, що учасники не узгіднили питання поділу енерґетичними ресурсами. Газета далі пише, що „серйознішим недоліком є брак реакції на плян д-ра Кіссінджера щодо групи для справ енергії, складеної з Европи, Японії, ЗСА, а також держав, продуцентів нафти. Дев'ятка вважає, що було б „корисно" вивчати енерґетичні проблеми в рямках ОЕСР, але існує велитенська різниця між студіюванням і дією, а головний наголос документу Спільноти є покладений на розвиток спеціяльно европейської програми щодо винайдення нових джерел енергії. Є однак, фактом, що Европа не має виглядів на те, щоб ефективно на далеку мету у власному засягу розв'язати проблему енергії".

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в приміщенні цього ж Клюбу, в п'ятницю 21-го грудня ц. р. о год. 7:30 вечора, Теодор Терен-Юськів доповідатиме, на підставі нових дослідів і джерел, на тему: „Ренесанс Соломії Крушельницької". Доповідь буде музично зілюстрована платівками.

Вісті з 61-го Відділу УНСоюзу у Вискансин Деллсі

Невеличке містечко Вискансин Деллсі, стейт Вискансин, завдяки мальовничому положенню, над рікою Вискансин, при скоробіжній магістралі 90-94, стало, вже від 1950 р., відпочинково-туристичним центром, на Середньому Заході ЗСА. Згідно статистики місцевого Чемберс оф Коммерс, щороку оріжджає тут, ок. три мільйони туристів, тільки протягом літнього сезону, з цілої Півн. Америки. Щоб помістити таку велику кількість туристів, побудовано у Вискансині Деллсі і прилеглому до нього селі Лейк Делтоні, 112 прекрасних мотелів, з наймодернішим устаткуванням, та огріваними купальними басейнами, в тому 20 мотелів українських, що мов Фата Моргана, розтягнулися вздовж гайвею ч. 12. Власники тих 20-ти, чудово розбудованих мотелів, то члени УНСоюзу, переважно 131, 221 і 397-го Відд. УНС в Чикаго. Для їхніх дітей, що тут живуть серед чужого оточення, Іван і Дарія Малюки, тому п'ять років, заложили Школу Українознавства, а тому два роки, для добра цілої громади, 61-ий Відділ УНС, до якого сьогодні належать всі діти і 98 відсотків батьків. Їхня праця в школі і громаді дає вже позитивні наслідки.

Ось цього року, велику несподіванку зробила нам, наша юна союзянка, 12 літня Уляна М. Скібіцька, учениця 7-ої кляси, народної школи та 5-ої кляси Школи Українознавства. Вона, вивчивши в школі вірш Богдана Лепкого, „В чужім пір'ю", перенесла його на лекцію соціяльних проблем у своїй американській школі, використавши лекцію, про культури народів, на нашому терені. Цей вірш вона прочитала в школі.

Уляна прийшла на лекцію у вишиваній блюзочці, принесла грамофонну платівку сольових і хорових пісень, мапу України, вишивки, писанки, та кераміку, прибори до вишивання і писання писанок. Вона продемонструвала українську пісню, яку слухачі прийняли оплесками. З черги показала на мапі географічне положення України, населення та природні багатства, зокрема, як одну з причин, поневолення України Москвою. Відтак, розклавши принесені вишивки, писанки та кераміку, пояснила техніку вишивання і писання писанок, бо в тій ділянці, Уляна вже неабиякий майстер. Вона цього року демонструвала писання писанок на Інтернешенел Фер у Милвокі.

Лекція Уляни тривала з перервами 7 годин, та викликала велике зацікавлення студентів і вчителів. Наша мала союзянка, пробробила велику культурно-пропаґандивну роботу, що напевно викличе позитивне наставлення автохтонного населення до української громади.

Ів. Мак.

Папа скасував декрет про ексkомунікацію комуністів

Ватикан. — Як повідомляє італійська преса з Риму, а також й інші католицькі часописи, Папа Павло VI скасував дикрет Папи Пія XII з 1949-го року, на основі якого всі активні комуністи екскомунікувалися з Католицької Церкви. Католицьке священство в Італії вже віддавна домагалося скасування цього дикрету, бо він не був практичним і цілком не спиняв росту комуністичної партії Італії. В деяких частинах країни особливо там, де комуністи були активною групою, про дикрет навіть не згадувалося, щоб не викликати антаґонізмів і не загострювати і без того напружену партійну боротьбу. Треба припускати, що до знесення Папою Павлом VI декрету спричинилася Москва, зглядно її відпоручники, що стоять в постійному контакті з Ватиканом.

УВУ проголосив вписи на високошкільні курси українознавства

Мюнхен. — Ректорат Українського Вільного Університету (УВУ) заплянував влаштувати в 1974 році два Високошкільні курси українознавства для студіючої молоді та учнів вищих кляс гімназій. Перший курс відбудеться від 4-го до 15-го березня 1974 р., а другий від 15-го липня до 3-го серпня 1974 р. Передбачена наступна програма викладів:

1) Доц. д-р Г. Васькович: Політична освіта в Україні.

2) Д-р інж. А. Жуковський: Історія України між двома світовими війнами.

3) Д-р І. Качуровський: Українська література після Другої світової війни.

4) О. д-р М. Коржан: Релігійний рух в Україні в добі унії з Римом.

5) Проф. д-р В. Кордюк: Мінеральні багатства України — підстава розвитку промисловости.

6) Д-р Б. Микитюк: Українські народні звичаї впродовж року.

7) Проф. д-р З. Соколюк: Правні основи совєтської держави.

8) Доц. д-р О. Сулима-Блохин: Ідіоматичні звороти в українській мові.

9) Проф. П. Цимбалістий: Оригінальна українська література козацької доби.

В програмі є заплановані лекції ще таких професорів: проф. Юрія Бойка-Блохина, проф. Олекси Горбача, проф. Володимира Кубійовича, проф. Олександра Кульчицького, проф. Ярослава Рудницького та проф. Володимира Янева.

Заінтересовані повинні зголошуватися безпосередньо на таку адресу:

Ukrainian Free University
8 Munchen 80, Laplace Str. 24,
West Germany

Адвокат Роман Гуглевич переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

собах: К. Пелешок, С. Чума, Р. Крупка, Я. Косановський і І. Длябога, представила список нової управи в складі: Адв. Р. Гуглевич — голова, мґр І. Базарко, К. Пелешок, адв. Ю. Волинець і д-р В. Савчак — заступники голови, адв. О. Германюк — ген. секретар, Є. Сидор - Чарторийська — кореспонденційний секретар, Р. Полчій — секр. англомовний, І. Соневицький — культурно -освітній референт, С. Чума — імпрезовий референт, О. Гентіш — орг. референт, Лев Пришляк і інж. М. Шпонтак референти Національного Фонду, ред. В. Левенець — пресовий референт, Л. Лозинська реф. молоді, проф. П. Андрієнко - Данчук — реф. шкільництва, С. Барна — госп. референт, А. Сливка — реф. публічних збірок, Т. Шевчук — реф. сценічного оформлення. До Управи Комітету вибрано ще 16 вільних членів, завдання яких будуть визначені на першому засіданні. Контрольну Комісію надалі очолив Р. Крупка, а Товариський Суд д-р В. Палідвор. Запропоновану листу Номінаційної комісії прийнято одноголосно, а в дискусії висловлено признання й подяку Управі під керівництвом адв. Р. Гуглевича за пророблену працю в минулій каденції.

П-ні М. Савчак та інші пані із Союзу Українок Америки піднесла справу музею і його дотеперішнього приміщення в Українському Інституті Америки. В тій справі присутні схвалили більшістю голосів резолюцію, в якій говориться, що присутні просять Дирекцію Інституту поновно розглянути справу музею і привернути йому його давнє приміщення в Інституті.

На закінчення переобраний голова адв. Р. Гуглевич виголосив заключне слово, закликаючи членів Комітету і складові організації до праці і співпраці. Голова Президії адв. І. Флис, подякувавши представникам за участь, формально закрив чергові Загальні Збори Об'єднаного Комітету.

Вояцька зустріч в Ню Гейвені

Ню Гейвен (І. Т.) — Заходом колишніх вояків I Української Дивізії УНА, станиці Ню Гейвен, 8 грудня відбулася тут Вояцька Зустріч для вшанування вояцьких могил. Свято відкрив привітом голова станиці Корнель Креховецький, який підчеркнув важливість плекання вояцьких традицій і вшанування могил бувших вояків, які впали в бою із наїзником, а їх могили є порозкидані по всіх країнах Европи, ЗСА і Канади. В заступстві д-ра Романа Дражньовського, голови Управи Б-ва Дивізійників, який був перешкоджений, коротку доповідь виголосив проф. Іван Телюк. Він також висвітлив прозірки із вояцьких могил I Української Дивізії УНА, якими займається Т-во „Броди-Лев". Опісля відбулась спільна вечера приготована панями у заряді пані Наді Лодинської.

В неділю, дня 23-го грудня 1973 року
В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
сл. п.
ІВАНА САМОКІША
В ОДИНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
сл. п.
ДМИТРА ПОТОРОКИ
буде відслужена
ЗА СПОКІЙ ЇХ ДУШ ПАНАХИДА
у Православній Церкві
св. Юрія Переможця в Трентоні
з год. 11:30 ранку

НІНА САМОКІШ з ДІТЬМИ
МАРІЯ ПОТОРОКА

У пам'ять їх, складаємо 50.00 долярів на Книгу Українського Актора.

Замість квітів на могилу
бл. п. інж. Мирона Букоємського
на Фонд Кардинала Йосифа Сліпого переслали:

Ярема Попель	$20.00
Інж. Антін Рощаковський	20.00
Інж. Роман Трешньовський	20.00
Разом:	$60.00
Андрій Попель	$100.00

на Гарвардський Центр Українознавчих Студій.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 18-го грудня 1973 р. в м. Філядельфія, Па., несподівано відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ і ПРИЯТЕЛЬ

бл. п.
ВІТАЛІЙ ТИМОФІЙОВИЧ ВОЛКОВ

уродженець Волині, Україна, письменник, видатний громадський діяч, один із основоположників кооперації на Волині, кол. головний бухгальтер Союзу Кооператив на Волині, кол. секретар Літературно-Мистецького Клюбу у Філядельфії, Па., кол. секретар Відділу УНСоюзу ч. 424, учитель шкіл українознавства і диригент церковних хорів на еміграції.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 21-го грудня 1973 р. о год. 7-ій веч. в погребному заведенні Івана Гасина, 4244 Old York Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 22 грудня 1973 р. о год. 9-ій рано в Українській Православній Катедрі св. Володимира, 67-29 N. 5th Street, Філядельфія, Па.

Тіло Покійного буде перевезене на Вічний Спокій на Український Православний Цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — АНАСТАСІЯ
РІДНЯ в Україні
і ПРИЯТЕЛІ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого та Невіджалуваного МУЖА, ТАТА та ДІДУНЯ
бл. п.
Проф. БОГДАНА ПОПЕЛЯ
буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
дня 1-го січня 1974 р., о год. 7:45 рано
в церкві св. Володимира і Ольги
в ЧИКАГО, Ілл.

Дружина — МАГДАЛИНА
Син — ОРЕСТ з дружиною БОГДАННОЮ
Внуки — МАРТА і ОЛЯ

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. інж. АНТОНА АРТИМОВИЧА
складаємо 10.00 долярів на Українських Інвалідів.

Ірина і Микола КОСТИНЮКИ

ПОДЯКА

Цією дорогою хочемо висловити нашу щиру подяку всім — Рідним, Приятелям та Знайомим та Всім, які так численно віддали останню прислугу, відвідали у похоронному заведенні та взяли участь у похоронних відправах нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ і МАМИ

бл. п.
ЮЛІЇ ГИБЕЙ

Висловлюємо нашу щиру подяку за пожертви на Служби Божі, молитви за спокій душі Покійної, за вінці та квіти.

Щиро дякуємо Працівникам Видавництва „Свобода" і Головній Канцелярії УНС, що вшановуючи пам'ять Покійної зложили свої пожертви на добродійні цілі.

Муж — ЗАХАРІЙ
Донька — ЮЛІЯ
Син — МИХАЙЛО з дружиною АННОЮ

ПОДЯКА

Волею Всевишнього відійшла у Вічність 26 жовтня 1973 р. по довгій і важкій недузі, на 60-му році життя, наша Незабутня ДРУЖИНА, МАТИ, СЕСТРА і БАБУНЯ

бл. п.
ОСИПА з БІЛИНСЬКИХ ГРАБОВЕНСЬКА

Похоронено тлінні останки Покійної 31-го жовтня 1973 з церкви Христа Царя у Філядельфії на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейсі.

Під час довгої хвороби Покійної наші Рідні й Приятелі приходили із щиросердечною розрадою та дружньою прислугою, а під час похоронних обрядів — разом із Членками Союзу Українок Америки і Знайомими виявили особисто, або надіслали телеграми і листами, у цей горем сповнений для нас час, вислови справжнього співчуття.

Не маючи змоги усіх їх тут назвати, бажаємо запевнити усіх цією дорогою в нашій глибиннній вдячності за їхнє дружнє серце, пам'ять і прислугу.

Із тих, яких назвемо, бажаємо висловити від щирого серця нашу подяку: п-і Степанії Шаран, п-і Лесі Яцкевич, мґр Ренаті Олеарчик, п-ву Марії і Омелянові Ортинським, д-рові Василеві й п-і Ромі Салякам, бабці Михайлині Чайковській і п-і Ользі Бугай — за дружні прислуги незабутній Осипі під час її довгої хвороби та вияви прислуги рідні під час похорону і Поминок.

У наших серцях зберігатимемо завжди глибоку вдячність за вислови співчуття рідні та відслуження Заупокійних Богослужб і молитви за спокій душі Покійної — для Високопреосвященного Митрополита Амвросія Сеньшина, ЧСВВ, та Преосвященного Владики Василя Лостена.

За відправлення похоронних обрядів щиро дякуємо Преосвященному Владиці Василеві, о. сов. пароховi Василеві Головінському, о. шамб. Мирославові Харині й о. сов. Станиславові Дашеві, а о. сов. В. Головінському зокрема і за зворушливе прощальне слово над домовиною Покійної в церкві.

Невистачальними були б, хоч би й найщиріші вислови подяки, яка сповнює наші серця, усім Достойним Промовцям під час Панахиди і Поминок, коли з неприхованим смутком прощали вони Покійну у вічну путь, згадуючи її життєвий шлях, жертвенну працю для Громади і заслуги для СУА, організації, якою жила і з іменем якої відійшла у вічність Покійна.

Дякуємо зокрема Головній Управі і Управі та Членкам 43 Відділу СУА за влаштування Поминок по Покійній, а мґр Івнні Рожанковській, заступниці Голови СУА, за провід у Поминках і приятельське прощальне слово. Магістрові Адамові Гординському ми невимовно вдячні за прощання Покійної від Самбірської землі та згадку про рід Білинських, з якого виводилась Покійна, а п-і Ірині Кашубинській — за привезення на труну Покійної грудки землі з України, китиці червоної калини та в'язки золотої пшениці.

Щиросердечно дякуємо Вельмишановним Хористам за відспівання Панахиди, та усім — хто прислав китиці квітів на домовину, або склав пожертви на Служби Божі і слав свої молитви до Всевишнього за спокій душі Покійної.

Прилюдно дякуємо лікарям-спеціялістам: д-рові Е. Конові, д-рові Л. Левікові й д-рові Р. Борнстайнові, а теж Товаришам праці Покійної у шпиталі Айнстайна у Філядельфії, які з посвятою піклувались Хворою, намагаючись продовжити її життя. Дякуємо також Похоронному заведенню М. Насевича за дбайливе переведення похорону.

За дружні вияви останньої прислуги Покійній, а Рідні — приятельського співчуття, за численну участь у похоронних обрядах, зокрема представниць Окружних Рад і Відділів СУА з різних місцевостей, згаданих і не названих у Подяці, — хай Всевишній Господь обдарить усіх сторицею!

МАРКІЯН — чоловік
ЯРИНА ТЕЛЕПКО — донька з чоловіком ЮРІЄМ
ІГНАТ БІЛИНСЬКИЙ — брат

НЕСПОКІЙ В ПАРТІЙНО-ДЕРЖАВНОМУ АПАРАТІ УССР

(Закінчення зі стор. 2-ої

навидженого Юрія Михайловича Даденкова. На цій посаді Даденков перебував з 23 лютого 1960 р. Не буде помилки, коли припускати, що головно наполегливій понад 13-річній роботі росіянина Даденкова треба приписувати процес ґвалтовної русифікації, що йому підлягли протягом минулого півторидесятиріччя середні і вищі учбові заклади України. Деталі про стосовний процес русифікації широко були публіковані у вільній українській пресі, головно завдяки документальним ствердженням Івана Дзюби та Вячеслава Чорновола. Здається, що вкінці розмір і темпи тієї русифікації видалися загрозливими й самомому Даденкову. Ніхто так, як він, міг спостерігати оборонну реакцію, нарощування незадоволення, явні спротиви, ознаки ненависти серед загалу української студентської молоді. Останнього часу Даденков пробував навіть дещо гальмувати. В окремому циркулярі, розісланому 1972 р. ректорам вузів, була м. ін. вміщена його рекомендація: „Поступово, зважаючи на конкретні обставини по кожному типу вузів і по кожному вузу окремо, перевести учбовий процес переважно на українську мову" (цитата з паризького тижневика" „Українське Слово", 24 жовтня 1972). Несподіване „українофільство" Даденкова, безумовно, мусіло бути однією з причин його несподіваного падіння. Тепер Даденков, подібно як довгорічний притискувач української культури Федір Овчаренко кудись занурився, за словами Ів. Франка, „в нірвани темний кут". Просто щез з уваги громадськости. Наслідником Даденкова призначили з цією ж датою 13 жовтня 1973 р. якогось ближче невідомого Георгія Григоровича Єфіменка. Усі доступні авторові цих рядків енциклопедії, довідники, картотеки, списки науковців нічого про Єфіменка не кажуть.

„Підвищення" Куцевола

Існують підстави думати, що більше від долі, або недолі названих тут міністрів громадську думку, зокрема на теренах Західньої України, порушив несподіваний злам у кар'єрі протягом минулих 11 років 1-го секретаря Львівського обкому КПУ 53-літнього Василя Степановича Куцевола. Указом Президії ВР УССР з 26 листопада ц. р. звільнили від обов'язків дотеперішнього голову Комітету народного контролю УССР, 67-річного росіянина Андрія Сергійовича Маленкіна; за довершені заслуги Маленкіна нагородили „Грамотою Президії ВР УРСР". На місце Маленкіна власне й призначили — Василя Куцевола. Коли когось при комуністичному режимі переставляють з настільки важливої партійної посади, як 1-го секретаря обкому, та ще Львівської області, на державну посаду голови контролі публічних фінансів, то це наявна ознака ієрархічного падіння. Для чогось такого американці мають дотепне словечко: „ту кік апстерз" — копнути когось уверх сходів. Таке трапилося власне — Куцеволові.

28-го листопада відбувся пленум Львівського обкому. Зборами керував 2-ий секретар обкому Василь Святоцький. На пленумі просто сповістили, мовляв, Куцевол був, Куцевола не стало. Новим 1-им секретарем обкому Львівської области призначили дотеперішнього 1-го секретаря Івано - Франківської области 46-літнього Віктора Федоровича Добрика. Досить знаменне світло на причини і обставини (назвемо це по імені) вигнання Куцевола проливає порівняно невелика стаття до цієї справи, вміщена 29 листопада ц. р. в офіціозі режиму „Радянська Україна" п з.: „Будувати швидше і краще"

„Західнє дике поле"

Що далі, то глибше проникає до свідомости українського суспільства, особливо на теренах 7-ох областей Західньої України, як каригідно, просто злочинно режим занедбує не тільки культурно, але й економічно саме ці області. Між Прип'ятю, Збручем, Карпатами і Сяном систематично й від десятиріч виникає тим разом українське „Західнє дике поле". Далеко понад 70 відс. усіх промислових інвестицій режим вміщає на Лівобережній Україні та на Придніпров'ю. Наприклад, у Львові, Луцьку і Рівному панує нечувана мешкальна тіснота. Тепер за все те фактично звинуватили — якраз Куцевола. Цитована стаття в газеті „Радянська Україна" ніщо інше, як довгий список того, що на Львівщині нібито „могли" інвестувати, однак не інвестували. Область могла „процвітати", але її „місцеві чинники" занедбували. Нарікали також на недостатнє „ідейне загартування кадрів".

Хто такий — Віктор Добрик?

Віктор Добрик, за професією нібито інженер - металург, почав політичну кар'єру в Дніпродзержинську, місті народження і початків кар'єри також Леоніда Брежнєва. З 1961 року Добрик був спочатку 2-им, в рр. 1963-69 1-им секретарем Дніпродзержинського міськкому партії, Дніпропетровської области. В березні 1969 року Добрика скерували до Івано - Франківська як 1-го секретаря обкому. Попередила його „слава" твердої й рішучої людини. Перед призначенням до Івано - Франківська Добрика повчали, що матиме діло з окремо складним і важким українським національним і релігійним тереном. Було документально доведено, що Івано - Франківська область посідає чисельно найвище режимне насичення з погляду антирелігійної пропаганди: 4, 5 тисяч професійних атеїстів - агітаторів („Христ. Голос", 1 квітня 1973). Тепер на місце нібито „м'якого" Куцевола надіслали до Львова твердого Добрика. 1-им секретарем Івано-Франківського обкому призначили Павла Федоровича Безрука. Не підлягає сумніву, що з допомогою усіх цих змін, пересунень та іменувань Леонід Брежнєв систематично обставляє верховний партійний апарат України абсолютно відданими собі людьми. Таке саме думав колись про „абсолютно своїх" людей і Петро Шелест. Однак, такі поняття як чесність і вірність не стоять ні в програмі комуністичної партії, ані в особистому характері комуністів.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 31-го ГРУДНЯ 1973 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1973 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1973 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в Конвенційному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

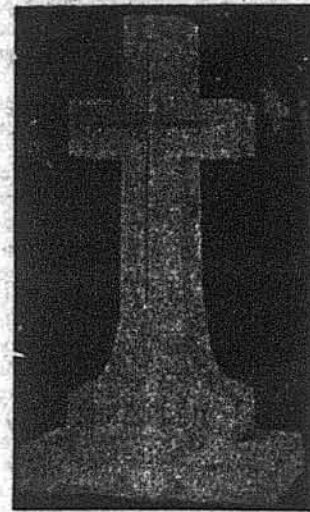

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го СІЧНЯ 1974 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва ім. Д. Вітовського 375 Відд., о год. 12-ій дня в Укр. Клюбі при 847 N. Franklin St. На порядку: звіт Управи та вибір нової на 1974 р. По річних зборах відбудеться вибір делеґатів на слідуючу Конвенцію УНСоюзу. Проситься членство прибути. — В. Василюк, голова, І. Даньківський, касир, П. Тарнавський, секр.

Різне

REAL ESTATE

Funeral Directors

ТАРЗАН, Ч. 7044. Тарзан чує голос Іта

I MUST CROSS OVER AND INVESTIGATE--SOME STRANGE FORCE COMPELS ME! WHAT I WILL FIND I DON'T KNOW!..

Нкіма! Танторе! Чи ви не чуєте голосу хлопчини? І послухайте — обрядові барабани! Їх чути звідтіля — виглядає неначе б горять вогні! Я мушу перейти на той бік і розвідати ситуацію, — Якась дивна сила змушує мене! Що я там знайду — не знаю!..